

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 14. S. Basilius Valenti resistit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

vit, ut Legatos hos omnes occulte per-
deret; ergo Præfectus simulabat, velle
se, ut in exilium deportarentur; quam
Sententiam ipsi forti animo exceperunt.
At eos navi imponi iussit, non saburratæ,
nautis clam monitis, ut ubi in altum pro-
cessissent, flammam subjicerent, quod hoc
modo effectum dederunt; omnes Cleri-
ci delegati navigio impositi sunt, quasi
ad exilii sui locum devehendi, dum vero
in medio sinus Astaceni, in cujus angulo
Nicomedia sita est, vela faciunt, nautæ
navigium incendunt, ipsi in scapham,
quæ præparata sequebatur, insiliunt, &
avehuntur. Vehementius forte spirans
Eurus ardens navigium usque ad portum,
qui Dacidiza dicebatur, in ora Bithyniæ
impulit, ubi totum consumptum est. Hoc
fuit Martyrii genus octoginta Clerico-
rum, quorum memoriam Ecclesia quin-
ta Septembris agit. In tantæ crudelita-
tis ultionem immissa coelitus fames cre-
dita est, quæ hoc anno Phrygiam, & cir-
cumjacentes Regiones afflixit, & multos
incolas e patria migrare, atque Constanti-
nopolim, vel alias urbes petere coegit.

Sæculum IV.
A. C. 370.

Theod. IV.
hist. c. 24.

Mart. Rom.
Menol.

Socr. ibid.
Hier. Chr.

§. XIV.

S. Basilus Valenti resistit.

Ex Bithynia Valens in Galatiam venit,
ubi, nemine resistente, vastavit Ec-
clesias. Eadem ratione in Ecclesiis Cap-
pado-

Greg. Nyss.
contr. Eun.
I. p. 48.
Sozom. VI.
c. 15.

Hist. Eccles. Tom. IV.

R

pado-c. 15.

Sæculum IV.
A.C. 370.

Sup. l. XV.
§. 14.

Greg. Naz.
ep. 20.

ep. 169. 170.

ep. 19.

padociæ, quidquid voluisset, facturum se sperabat, quod sciret, ante aliquot annos discordiam natam inter Eusebium Cæsariensem, & S. Basilium, ex cujus parte primores illius Provinciæ stabant. In ipsum, quod Basilium discessisset, invidiam creabat Episcopo, quem temerè schismati causam dedisse credebant, & ab eo defecturi videbantur. S. Basilium interea in Ponto tranquillæ solitudinis quiete fruebatur, vitæ Monasticæ exercitationibus vacans. Initio S. Gregorius Nazianzenus ibi cum amico suo morabatur, cumque eum Episcopus Eusebius ut Conventibus Ecclesiasticis interesset invitaret, eidem, ut Christianum Philoophum decet, rescripsit: *Injuriam, quam fratri meo Basilio intulisti, dissimulare aut ferre non possum, dum enim me honoras, & ipsum spernis, idem facis, ac si ex juspium vultum manu sinistra mulceres, & dextra alapam impingeres. Crede mihi, si ei satisfacere, & ipse satisfaciet tibi. Cæterum tam parum ego a Basilio avellor quam umbra a corpore solet.* Iniquo animo hanc epistolam Eusebius tulit, verum tamen sequenti tempore S. Gregorius Episcopi animum mitigavit, & ingruente persecutione, ad eum venire promissit, ut solaretur, & auxilio esset; tum videns omnem animi commotionem esse sedatam, ad S. Basilium scripsit, exhortans

tans, ut prior reconciliationem peteret, Sæculum IV. A. C. 370.
 nec in isto humilitatis certamine vinci se sineret; subjungit, id quoque temporis illius rationem exigere. *Hæretici, inquit, in Ecclesiæ excidium conjurarunt, quidam advenērunt, plures alios adventuros, dicunt, sana periclitatur Doctrina. Si e re esse putes, ut tibi me socium jungam, non recuso.* Atque omnino, hac Greg. or. 20. p. 337. Sozom. VI. c. 15. cura in se suscepta, Basilium, non multum reluctantem, reduxit. Itaque S. Basilii relicta solitudine ex Ponto Cæsaream rediit, quamprimum rescivit, Imperatorem, Episcopis Arianis ubique comitantibus, huic urbi appropinquare, nam, Basilio absente, facilius se aliis, quod cuperet, persuasurum speraverat; jam vero præsentem Valens, ut in suam sententiam adduceret, omni conatu adlaboravit, minis Greg. Nyss. p. 49. non pepercit, sed & blanditias adhibuit, summam gratiam promittens, & supremas in Ecclesia Dignitates. Econtra S. Basilii Valentem, & qui comitabantur Episcopos exhortari, ut agnoscerent errorem, pœnitentia delerent, Dei servos persequi desinerent, contra quos hominum vanæ essent sine viribus iræ. Greg. or. 20. p. 339. Omnis immemor simultatis, Episcopo Eusebio se junxit, ut communi hosti fortius resisterent. Omnem Divisionis, & scandalali causam inter Catholicos sustulit, tandemque effecit, ut Imperator, ejusque

Sæculum IV. Episcopi Ariani, perdita opera, recedere cogentur; S. Gregorio Nazianzeno **A. C. 370** cut in labore, ita & in victoriæ laude non ultimæ partes fuere.

Ibid. p. 340. Exinde S. Basilius sincerissimo affectu Episcopo suo serviebat, ut omnis tolleretur inimicitia suspicio, seque obedire Superioribus didicisse omnibus demonstraret. A latere Eusebii non avellebatur, jam informabat, jam quid faciendum monebat, jam imperata exequebatur, suo Episcopo omnia factus; domi Consiliarius fidelis, foris Minister solertissimus; quamvis secundum teneret in Ecclesia ordinem, utpote Presbyter, summa tamen auctoritate pollebat, cum ipsam Episcopum regeret.

Sup. L. XV. n. 13. Eusebius paucis annis Episcopus, & statim post baptismum ordinatus, necdum totum hominem sæcularem exuerat, nec satis erat in rebus spiritualibus exercitatus, ut hisce turbulentis temporibus Ecclesiam sine adjutore gubernaret. Alterius ergo indigebat auxilio, quo etiam lætus, & sine æmulatione utebatur, auctoritate, qua gauderet Basilius, suam confirmari ratus.

S. Basilius. S. Basilius non uno tantum modo Ecclesiæ utilissimam navabat operam; virili audacia Magistratibus, & viris potentissimis loquebatur. Dissidentium civium componebat lites. Pauperibus in necessitatibus corporalibus,

bus, & spiritualibus subveniebat; fame-
 licos alebat, hospites suscipiebat, Virgi-
 num, Monachorumque curam gerebat,
 idque ex eo cognoscitur, quod iis Regu-
 las partim scriptas, partim traditione
 communicaverit. Preces, & officium
 Altaris ipse ordinabat, quod nobis S. Gre-
 gorius Nazianzenus testatum facit, atque
 his verbis illam Liturgiam denotare vi-
 detur, quæ ab omni antiquitate S. Basilio
 tribuitur, hodieque in Ecclesiis Orienta-
 libus usui est, quamvis longa temporum
 successione non nulla fuerint immutata.

Sæculum IV.
 A. C. 370.

S. Basilius nunquam luculentius per-
 fectæ charitatis signa edidit, quam dum
 Phrygiam, vicinasque Provincias hoc an-
 no 370. fames extrema pressit; tanti ma-
 li in Cappadocia nulla apud senes erat
 memoria; quod urbi Cæsariensi, longe
 a mari dissitæ, eo gravius accidebat, quo
 minus quidquam auxilii a commercio
 maritimo haberi poterat. Quibus fru-
 mentorum adhuc copia erat, ut fieri as-
 solet, non solum nulla in miseros commi-
 seratione movebantur, sed etiam quæ-
 stui crudeliter intendebant; tamen S. Ba-
 silius rogando, & exhortando eo divites
 permovit, ut horrea aperiri permitte-
 rent; tum ipse populum, fame pene exa-
 nimatum, collegit, & ahenis, quibus le-
 gumina, & carnes sale conditæ, coque-
 bantur, inferri iussis, linteo præcinctus
 R 3 suis

Greg. Naz.
 or. 20. p. 341.

Sæculum IV. A. C. 370. suis manibus escas dividebat, servis, amicisque adjuvantibus, quam elemosinam piis colloquiis, ut & animæ nutrentur, condebant.

Epist. 62.

Circa illud tempus urbes Ancyra, & Neo-Cæsarea Pastoribus suis per obitum privatae sunt. Ad has Ecclesias S. Basilius consolatorias dedit, magnis elogis defunctorum Episcoporum ornatas; Episcopus Neo-Cæsariensis fuerat Mulsianus, quem S. Basilius veritatis columnam Legum Paternarum Custodem, & omnis novitatis inimicum appellat. *In epistola inquit: antiquæ Ecclesiæ figura cernitur, atque in ejus societate cum iis te vere credidisses, qui ante nos ducentis annis Ecclesiam rexerunt.* Huic urbi gratulatur, quod a tempore S. Gregorii Thaumaturgi usque ad hunc Episcopum Sanctos semper Pastores sortita fuerit. Deum hortatur, ut defuncto Successorem eligant sine ambitu, & factionibus, solum bonum commune, a quo bonum singulorum dependet, sibi ante oculos mentis ponant.

Sup. l. XIV. §. 18. ep. 67. ep. 53. Episcopus Ancyranus fuerat Athanasius, anno 360 in Concilio Constantino-politano Basilio suffectus. Hujus mortem S. Basilius vehementer luget, mortuumque encomiis extollit, mente eo magis sincera, quod Athanasius leviuscule S. Basilii fidem aliquando suspectam habuerit. §. XV.